

สารนิพนธ์เรื่อง	การกำหนดโทษปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัติป่าสงวน แห่งชาติ พ.ศ. 2507
คำสำคัญ	ป่าสงวน / โทษปรับ
นักศึกษา	วีรภัทร เรืองจันทร์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิสิต อินทมาโน
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการ การยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2565

บทคัดย่อ

จากสภาพปัญหาของการตราพระราชบัญญัติต่างๆ และการบังคับใช้พระราชบัญญัติที่เกิดขึ้นอย่างมากมายในปัจจุบันของประเทศไทยนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งได้กำหนดบทลงโทษทางอาญาไว้ หากผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ต้องได้รับการลงโทษ เช่น การลงโทษปรับทางอาญาหรือโทษจำคุก ซึ่งมีระวางโทษที่กำหนดไว้ในมาตราต่างๆ ก็ด้วยเนื่องมาจากการที่พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 นั้น มีวัตถุประสงค์มุ่งหมายในการคุ้มครองและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ตามนโยบายที่รัฐจำเป็นต้องกระทำอันเป็นหน้าที่ จึงต้องมีการกำหนดรูปแบบการลงโทษทางอาญาขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 72 แต่เมื่อสภาพสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน บทบัญญัติของพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ดังกล่าวที่มีอยู่แต่เดิมนั้น ส่งผลกระทบต่อการเกิดความไม่สอดคล้องกับการกระทำความผิดทางอาญาที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่ปัญหาการกำหนดความผิดทางอาญาอย่างไม่เหมาะสมหรือกฎหมายอาญาเพื่อ (Over-criminalization) อีกทั้งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ยังประกอบด้วยความผิดอาญาที่กำหนดไว้ด้วยกัน 2 ประเภท คือ ความผิดในตัวเอง (Mala In Se) หรือแนวคิดทางศีลธรรมของสังคม (Legal Moralism) เพราะเป็นการกระทำอันกระทบกระเทือนต่อสังคมโดยรวม และอีกประเภทหนึ่งของความผิดทางอาญาที่เรียกว่า ความผิดเพราะกฎหมายห้าม (Mala Prohibita) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาประโยชน์ของสังคมอันเป็นประโยชน์สาธารณะ (Public Interest) แต่การที่จะนำโทษปรับทางปกครองมาใช้กับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้นั้น จะต้องนำไปใช้ได้ในส่วน

กฎหมายที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนทั้งนี้ ระบบกฎหมายของไทยยังขาดความชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับการจะนำโทษทางปกครองไปใช้กับโทษทางอาญาได้อย่างไร เมื่อปรากฏว่า พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 11/1 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดโดยอนุโลมเพียงเท่านั้น จึงยังไม่ได้มีมาตรการลงโทษปรับทางปกครองที่จะระบุงลงไว้ในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 อย่างชัดเจน

ดังนั้น การนำโทษปรับทางปกครอง มาใช้เป็นมาตรการโทษทางเลือก จึงเป็นวิธีการเหมาะสมที่จะสามารถนำไปปรับใช้ในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และหากมีการนำมาใช้กับประเทศไทย ก็น่าจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาระบบการลงโทษของประเทศไทยในอนาคต และย่อมส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ทั้งในส่วนของกฎหมายอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญในการแก้ไขปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ อันเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดการลงโทษสมัยใหม่ ที่ให้ศาลยุติธรรมคำนึงถึงหลักการนำเป็นโทษปรับในทางปกครองมาใช้ เพื่อเป็นการกำหนดโทษ ให้มีความเหมาะสมกับผู้กระทำความผิดมากยิ่งขึ้น ทั้งยังจะก่อให้เกิดความยุติธรรม และเกิดประโยชน์ต่อการป้องกันสังคมและประเทศชาติ และเป็นการป้องกันและการควบคุมอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

THEMATIC TITLE	ADMINISTRATIVE FINES ACCORDING TO THE NATIONAL RESERVED FOREST ACT B.E. 2507
KEYWORDS	RESERVED FORESTS / FINE
STUDENT	VEERAPAT RUEANGCHAN
THEMATIC ADVISOR	ASSISTANT PROFESSOR DR. NISIT INTAMANO
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE ADMINISTRATION
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2022

ABSTRACT

The National Reserved Forests Act 1964 B.E. 2507 (1964) stipulates criminal penalties in the event of offenses under the Act by violating or failing to comply with provisions under the Act. Many offenses under this law should not be punished for criminal penalties. Particularly, it is now deemed that excessive criminal sanctions in the provisions of the laws are inconsistent with the principle of reducing excessive criminalization as stipulated in Article 72 of the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560 (2017).

The provisions of the National Forests Act of 1964 consist of two types of criminal offenses, namely Mala in Se or Legal Moralism, as these offenses affect society as a whole and the Mala Prohibita which aims to maintain the interests of society in the public interest. Nonetheless, in order to apply the administrative fine to the Act, it must be applied in the part of the law to penalize offenders that are not related to public order or good morals. Although Section 11/1 of the National Reserved Forests Act B.E. 2507 (1964) allows the governing committees with the power to conduct administrative deliberations under the law on administrative procedures shall apply to meetings of the Provincial Controlling and Preserving Committee *mutatis mutandis*. There is still a lack of clarity in the application of administrative fines instead of criminal penalties as stipulated in the National Reserved Forests Act, B.E. 2560 (2017). Therefore, it is important and necessary to bring administrative fines instead of criminal penalties under the

National Reserved Forests Act B.E. 2560 (2017) in order to determine the appropriate penalties for offenders and in line with the prevention and control of crime to be more effective.